

Mezi světy ve stínu Indiána

Odřené sako, na nohou pár škrpálů
Parazit duchovna, konzumu kaz
Kdykoliv mě vyhazují z lokálu
Zapřu se v rámu dveří volaje Vivat Libertas

Pokud kdy jsem se přiblížil k medu
Zahnal mě na útěk bzukot včel
Všechny půtky, které svedu
Mě jizví na jednom z mých těl

Nosím hůl namísto kordu
Jizvy se vrší den za dnem, rok po roce
Když si na mě otevřou mordu
Poodejdu doufaje, že skončí ve stoce

Svět prý není černobílá zebra
Vždy máš dát další šanci, není všem dnům konec
Však nevejde se víc ran mezi má žebra
Připadám si jako poslední nosorožec

Kalhoty plné skvrn, zšeřelé líce
Ztracen mezi archetypy
Utonu, až žalem se naplní plíce
A já strhnu své týpí